

Η ΑΓΑΠΗ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΤΕ
ΤΟΣΟ ΘΑΝΑΣΙΜΗ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΑ

ΜΑΓΙΣΣΑ

Η ΠΟΡΦΥΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: ΒΙΒΛΙΟ 2

KRISTEN CICCARELLI

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Επανάστρια μάγισσα**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Rebel Witch
Από τις Εκδόσεις Wednesday Books, Νέα Υόρκη 2025
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kristen Ciccarelli
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πηνελόπη Τριαδά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Σεβαστιάδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Kerri Resnick
ΧΑΡΤΗΣ: Cartographybird Maps
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Κωνσταντίνος Καπένης

© Kristen Ciccarelli, 2025
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2025

ISBN 978-618-01-6240-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Since 1979

Έδρα: | Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: | Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

KRISTEN CICCARELLI

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΡΙΑ
ΜΑΓΙΣΣΑ

Η ΠΟΡΦΥΡΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ: ΒΙΒΛΙΟ 2

Μετάφραση: Πηνελόπη Τριαδά

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΝΝΑΙΟΥΣ,
ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

ΑΣΑΝΗ ΒΟΡΕΙΑ ΝΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Στην αρχή υπήρχε σκοτάδι. Όσπου οι Εφτά Αδερφές γέλασαν, και δημιουργήθηκε ένας κόσμος. Οι αδερφές έπλασαν τα κύματά του και σκάλισαν τις ακτογραμμές του. Εμφύσησαν ζωή σε όλα τα πράγματα κι έλουσαν τον κόσμο με αγάπη, καλοσύνη και ομορφιά.

Ωστόσο δεν μπορούσαν να μείνουν για πάντα. Προτού φύγουν, διάλεξαν μερικούς επίλεκτους ώστε να προσέχουν τον κόσμο κατά την απουσία τους. Για να βοηθήσουν αυτούς τους φύλακες να αγαπήσουν και να προστατέψουν το δημιούργημά τους, οι Εφτά Αδερφές τούς έκαναν ένα δώρο.

Το δώρο της μαγείας.

Και μετά, σαν μια φλόγα που έσβησε, εξαφανίστηκαν.

— Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΕΝΑ

ΓΚΙΝΤΕΟΝ

Ο ΓΚΙΝΤΕΟΝ ΕΣΤΡΩΣΕ το σακάκι της κλεμμένης στολής του. Το ύφασμα, στο πράσινο χρώμα του δάσους, ήταν άκαμπτο, λες και δεν είχε φορευθεί.

Ο άμοιρος φρουρός από τον οποίο το είχε πάρει κειτόταν αυτή τη στιγμή αναισθητός και δεμένος σε μια ντουλάπα προμηθειών στον τρίτο όροφο του Παλατιού Λάρκμοντ. Τέσσερις άλλοι φρουροί δεν είχαν σταθεί τόσο τυχεροί. Τα πτώματά τους επέπλεαν στα παγωμένα νερά του φιόρδ.

Δεν είχε άλλη επιλογή.

Ο Γκίντεον βρισκόταν βαθιά μέσα σε εχθρικό έδαφος. Καλύτερα νεκρός παρά να τον ανακάλυπταν.

Οι σκέψεις του ήταν μια σκοτεινή αντίθεση στη φωτεινή αίθουσα χορού όπου στεκόταν. Τα μουσικά όργανα σιγομουρμούριζαν καθώς προετοιμάζονταν για το ιδιωτικό ρεσιτάλ που θα ξεκινούσε σύντομα. Οι πολυέλαιοι λαμπύριζαν από πάνω τους, ενώ οι υπηρέτες κυκλοφορούσαν ανάμεσα στους λαμπερούς καλεσμένους στην αίθουσα χορού του Πρίγκιπα Σόρεν, προσφέροντας έναν τελευταίο γύρο αναψυκτικών προτού ξεκινήσει η μουσική.

Ενώ ο Γκίντεον στεκόταν μπροστά στον τοίχο παρακολουθώντας την αίθουσα, όπως έκαναν οι άλλοι φρουροί, η ματιά του επικεντρώθηκε στον στόχο του: το όμορφο κορίτσι με το χρυσό φόρεμα.

Η Ρουν Γουίντερς.

Ο Πρίγκιπας Σόρεν στεκόταν δίπλα της, με την παλάμη του να ακουμπάει στη μέση της Ρουν. Ο Ούμπριος πρίγκιπας φορούσε ένα καλοραμμένο κοστούμι, με το ασημί οικόσημο της οικογένειάς του ραμμένο στην κάπα που κρεμόταν κομψά πάνω από τον έναν ώμο, και το πεινασμένο του βλέμμα περιπλανιόταν στο φόρεμα της Ρουν, καλώντας τους πλούσιους φίλους του να κάνουν το ίδιο.

Το αίμα του Γκίντεον έβραζε καθώς τους παρακολουθούσε.

Ήταν μια όμορφη τουαλέτα – δεν μπορούσε να το αρνηθεί. Ήταν φτιαγμένη από κάποιον διάσημο σχεδιαστή και κατά πάσα πιθανότητα κόστιζε μια περιουσία. Ωστόσο δεν ήταν η Ρουν. Το χρυσαφί δεν της ταίριαζε, και η φόρμα ήταν αυστηρή. Το βαθύ ντεκολτέ σε σχήμα V σταματούσε μερικά εκατοστά πάνω από τον αφαλό της, στο μπροστινό μέρος, και στη βάση της σπονδυλικής της στήλης στο πίσω, στέλνοντας ένα ηχηρό μήνυμα:

Κοιτάξτε την. Είναι δική μου.

Ο πρίγκιπας ήθελε οι καλεσμένοι του να θαυμάζουν την όμορφη μάγισσα που είχε στο πλευρό του. Για τον Σόρεν, η Ρουν ήταν ένα εξωτικό πλάσμα. Ένα ζωντανό έργο τέχνης που ήταν αποφασισμένος να προσθέσει στη συλλογή του.

Αν οι πληροφορίες της Χάροου ήταν σωστές, πριν από μία εβδομάδα ο πρίγκιπας της είχε ζητήσει να τον παντρευτεί. Και η Ρουν είχε δεχτεί, υπό έναν όρο. Αν ο Σόρεν την ήθελε για σύζυγο, έπρεπε να δώσει στην Κρεσίντα έναν στρατό.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Γκίντεον προσφέρθηκε να αναλάβει αυτή τη δουλειά.

Με τον στρατό, η Κρεσίντα θα διεξήγαγε πόλεμο εναντίον της Καινούργιας Δημοκρατίας. Αν κέρδιζε, θα αποκαθιστούσε την Ηγεμονία των Μαγισσών, και θα πέθαινε περισσότερος κόσμος.

Ο Γκίντεον δεν μπορούσε να επιτρέψει να συμβεί αυτό. Όσο η Ρουν ήταν ο συνδετικός κρίκος σ' αυτή την ανίερη συμμαχία ανάμεσα στην Κρεσίντα και στον Σόρεν, δεν μπορούσε να την αφήσει να ζήσει.

Ο Γκίντεον είχε λάβει διαταγές να σκοτώσει και σκόπευε να τις φέρει εις πέρας. Εδώ. Απόψε.

Περίμενε όλο το βράδυ την ευκαιρία του. Στεκόταν μπροστά στον τοίχο της αίθουσας χορού, ιδρώνοντας μέσα στην κλεμμένη στολή του, και παρακολουθούσε τη Ρουν να φλερτάρει με τον μνηστήρα της. Παρακολουθούσε τον Σόρεν να της ανταποδίδει το φλερτ: να την αγγίζει με πεινασμένα χέρια, να την καταβροχθίζει με τα υπεροπτικά του μάτια.

Αυτό τον ωθούσε στα άκρα.

Ο Άλεξ δεν είχε προλάβει καλά καλά να ταφεί, και η Ρουν ήταν ήδη αρραβωνιασμένη με έναν άλλο άντρα. Και μάλιστα, με έναν πρίγκιπα.

Αυτό ήθελε εξαρχής, έναν πρίγκιπα;

Ήταν ανόητος που πίστεψε ότι είχε ποτέ κάποια ευκαιρία.

Το δάχτυλο του Γκίντεον άγγιξε το όπλο που βρισκόταν στον γοφό του. Ήταν έτοιμος. Κάτι περισσότερο από έτοιμος. Το μόνο που χρειαζόταν ήταν η σωστή στιγμή...

«Σου λείπει η πατρίδα σου;»

Ο Γκίντεον σάρωσε τον κύκλο από καλεσμένους που περιέβαλλαν τη Ρουν και τον Σόρεν, ώσπου το βλέμμα του κατέληξε στο άτομο που μίλησε: μια νεαρή γυναίκα με ξανθά μαλλιά πλεγμένα σ' ένα στέμμα.

Η Ρουν γέλασε. «Μπορεί να σου λείπει ένα μέρος όπου όλοι σε θέλουν νεκρή;»

Ο Γκίντεον την είδε να ακουμπάει το ποτήρι της σαμπάνιας της στα κόκκινα χείλη της και μετά να αδειάζει την τελευταία γουλιά στο στόμα της.

Ήταν το τρίτο της ποτό απόψε.

Όχι πως ο Γκίντεον μετρούσε.

«Πώς ήταν πριν από την επανάσταση;»

«Εμείς οι μάγισσες κάποτε ζούσαμε όπως ζείτε εσείς», είπε η Ρουν, δείχνοντας με ένα νεύμα προς τη μεγάλη αίθουσα όπου στέκονταν, με πολυελαίους να λαμπυρίζουν και μαρμάρινους

κίονες να στηρίζουν το ζωγραφισμένο ταβάνι. «Η ζωή μας ήταν γεμάτη μουσική, ομορφιά, τέχνη...»

Ναι, σκέφτηκε ο Γκίντεον. Και οι πολυτέλειές σας μας κόστισαν τη δυστυχία μας.

Ο βόμβος και το μουρμουρητό από τα βιολιά δυνάμωσαν. Ο Γκίντεον κοίταξε στην άλλη πλευρά του δωματίου, όπου οι καλεσμένοι άρχισαν να γεμίζουν τις καρέκλες που βρίσκονταν απέναντι από τους μουσικούς.

«Μας έκλεψαν αυτό τον τρόπο ζωής τη νύχτα που ο Γκίντεον Σαρπ οδήγησε μια ομάδα επαναστατών στο παλάτι».

Στο άκουσμα του ονόματός του από τα χείλη της, η προσοχή του επέστρεψε απότομα σ' εκείνη.

«Δολοφόνησε δύο βασίλισσες στα κρεβάτια τους ενώ οι συμπολεμιστές του σκότωναν εμάς τις υπόλοιπες στους δρόμους. Θα τους άφηγε να δολοφονήσουν και μένα αν δε με είχε σώσει η Κρεσίντα».

Ο Γκίντεον εξοργίστηκε. *Έχεις ξεχάσει μεγάλο μέρος της ιστορίας, γλυκιά μου.*

«Θα πρέπει να είναι τραγικό», είπε ο πρίγκιπας καθώς οι αρθρώσεις του χάιδευαν τα βουναλάκια της ραχοκοκαλιάς της Ρουν, κατεβαίνοντας αργά αργά προς τα κάτω. «Να είσαι τόσο μακριά ενώ ξέρεις όλα τα φρικτά πράγματα που συμβαίνουν εκεί... Χαίρομαι που έχεις απαλλαγεί από αυτό».

Τα χέρια του Σόρεν γλίστρησαν γύρω από τη μέση της, με μια κίνηση που θύμιζε προσπάθεια να την παρηγορήσει, αλλά περισσότερο ήταν σαν υπενθύμιση: η Ρουν ήταν δική του.

Ο Γκίντεον στριφογύρισε τους ώμους του, πιέζοντας τον εαυτό του να χαλαρώσει.

«Εξακολουθούν να σφαγιάζονται μάγισσες επειδή έκαναν το έγκλημα να είναι αυτό που είναι», είπε η Ρουν μέσα στην αγκαλιά του Σόρεν, κοιτάζοντας το άδειο ποτήρι της. «Δε θα είμαι ποτέ ελεύθερη μέχρι να ελευθερωθεί και η τελευταία από τις αδερφές μου».

Το βουητό των μουσικών οργάνων σταμάτησε, και ακούστηκε μια ανακοίνωση: το ρεσιτάλ ξεκινούσε.

Ένας ένας, οι καλεσμένοι γύρω από τη Ρουν διαλύθηκαν και κατευθύνθηκαν προς τους μουσικούς.

Πλέκοντας τα δάχτυλά του στα δικά της, ο Σόρεν την τράβηξε προς τις θέσεις τους. Δεν είχαν προλάβει καλά καλά να κάνουν δυο βήματα, όταν ξεκίνησε το πρώτο τραγούδι, και τα βήματα της Ρουν έδειχναν αμφιβολία.

Ο Γκίντεον την είδε να σταματάει απότομα.

«Όλα καλά;» τη ρώτησε ο πρίγκιπας γυρίζοντας προς το μέρος της.

Καθώς η μουσική γινόταν πιο δυνατή, ο Γκίντεον κοίταξε τους μουσικούς. Το τραγούδι ήταν οικείο. Παρ' όλα αυτά, δεν ήξερε γιατί το αναγνώριζε.

«Πρέπει... πρέπει να πουδράρω τη μύτη μου». Η Ρουν έδειχνε να πασχίζει να κρατήσει την αυτοκυριαρχία της. «Επιστρέφω αμέσως...»

«Μη γίνεσαι γελοία», είπε ο Σόρεν. «Το κονσέρτο ξεκίνησε». Χαμήλωσε τη φωνή του. «Αυτό το ρεσιτάλ γίνεται για σένα, Ρουν... Για να γιορτάσουμε τον αρραβώνα μας. Πρέπει να βρίσκεσαι εδώ...»

Τα δάχτυλά του έσφιζαν τα δικά της.

Τα μάτια του Γκίντεον μισόκλεισαν. Το σώμα του σφίχτηκε σαν ελατήριο μόλις είδε τον Σόρεν να την τραβάει για να προχωρήσει. Πιο κοντά στη μουσική. Σ' αυτό ακριβώς από το οποίο εκείνη προσπαθούσε να ξεφύγει.

«Πρέπει...» Η Ρουν προσπάθησε να τραβήξει το χέρι της από το δικό του. Όταν ο Σόρεν φάνηκε να το σφίγγει περισσότερο, αρνούμενος να την αφήσει, ο Γκίντεον εγκατέλειψε τη θέση του μπροστά στον τοίχο. Οι φρουροί που ήταν τοποθετημένοι δέκα βήματα πιο κάτω κοίταξαν προς το μέρος του, υπενθυμίζοντας στον Γκίντεον ότι τον περιέβαλλαν εχθροί. Δεν έπρεπε να τραβήξει την προσοχή πάνω του.

Επίσης, η Ρουν δε χρειαζόταν διάσωση. Αυτό έγινε σαφές όταν μπήκε ακριβώς μπροστά στον Σόρεν, κλείνοντάς του τον δρόμο προς τις καρέκλες.

«Υπόσχομαι να μη χάσω πολλά». Σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών της, τύλιξε τα χλωμά της μπράτσα γύρω από τον λαιμό του πρίγκιπα και χάιδεψε το μάγουλό του με τα χείλη της, μένοντας εκεί. Όταν το ελεύθερο χέρι του Σόρεν έπιασε τον γοφό της, θαυμάζοντας την καμπύλη του, πρόσθεσε: «Αργότερα απόψε, όταν το ρεσιτάλ θα τελειώσει και οι καλεσμένοι θα φύγουν, έχω σχεδιάσει κάτι ξεχωριστό για σένα...»

Η καρδιά του Γκίντεον ράγισε όταν άκουσε αυτά τα λόγια. Καθώς παρακολουθούσε τον Σόρεν να γλιστράει το χέρι του προς τα πάνω και να περνάει τα δάχτυλά του κατά μήκος του σαγονιού της Ρουν, ολόκληρο το σώμα του σκλήρυνε, έγινε πέτρα.

«Κάτι ξεχωριστό...» μουρμούρισε ο πρίγκιπας, σκύβοντας για να ακουμπήσει το στόμα του σ' εκείνο της Ρουν.

Βάζοντας το χέρι της μέσα στα καστανά μαλλιά του, η Ρουν ανταπέδωσε το φιλί του Σόρεν, δίνοντάς του μια γεύση από αυτό που θα ακολουθούσε. Ο πρίγκιπας την τράβηξε πιο κοντά του, και ο Γκίντεον κατάλαβε ότι αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά. Είχαν υπάρξει κι άλλα φιλιά. Πιθανώς και κάτι περισσότερο από φιλιά.

Η συνειδητοποίηση ξύπνησε κάτι μέσα του. Κάτι που έκανε τον Γκίντεον να τρέμει και να πονάει. Δέθηκε κόμπος γύρω από τον θώρακά του, απειλώντας να τον τραβήξει στον πάτο της θάλασσας.

Αρκετά.

Έκανε να πιάσει το πιστόλι του.

Αλλά πριν προλάβει να τελειώσει την κίνηση, η Ρουν ξεγλίστηρε από τα χέρια του Σόρεν.

«Νομίζω πως θα σ' αρέσει η έκπληξή μου». Τα μάγουλά της ήταν ροδαλά την ώρα που οπισθοχωρούσε. «Προσπάθησε να μαντέψεις τι είναι όσο θα λείπω».

Η Ρουν τού έκλεισε το μάτι. Τα μάτια του πρίγκιπα σκοτεί-
νιασαν από πόθο.

Ο Γκίντεον ήταν έτοιμος να κάνει εμετό.

Η Ρουν γύρισε από την άλλη και απομακρύνθηκε, αφήνο-
ντας τον Σόρεν και τον Γκίντεον να την κοιτάζουν, με το φόρε-
μά της να τονίζει κάθε εκατοστό του σώματός της.

Προχωρούσε βιαστικά ανάμεσα στους καλεσμένους, που κα-
τευθύνονταν προς τις καρέκλες, και στους φρουρούς, που ήταν
τοποθετημένοι κατά μήκος των τοίχων. Καθώς περπατούσε γρή-
γορα προς την πόρτα, παραλίγο να πέσει πάνω στην υπηρέτρια
που έμπαινε μέσα, σταματώντας λίγο πριν συγκρουστούν. Η
νεαρή γυναίκα ισορροπούσε έναν τρεμάμενο δίσκο με ποτήρια
στο ένα χέρι και κρατούσε ένα μπουκάλι ούισκι στο άλλο.

Ο Γκίντεον είδε τη Ρουν να ανταλλάσσει μερικά λόγια με την
υπηρέτρια, να παίρνει το μπουκάλι από το χέρι της και να εξα-
φανίζεται στον διάδρομο.

Αυτό είναι.

Η στιγμή που περίμενε.

ΜΙΑ ΜΑΓΙΣΣΑ...

Η Ρουν Γουίντερς είναι φυγάς. Από τότε που το αγόρι που αγάπησε, ο Γκίντεον Σαρπ, ανακάλυψε την πραγματική της ταυτότητα και την παρέδωσε στα χέρια του εχθρού, όλοι τη θέλουν νεκρή. Για να επιβιώσει, η Ρουν θα πρέπει να συμμαχήσει με την Κρεσίντα Ρόουζμπλαντ, η οποία σκοπεύει να καταλύσει την Καινούργια Δημοκρατία και να επαναφέρει την Ηγεμονία των Μαγισσών.

ΕΝΑΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΜΑΓΙΣΣΩΝ...

Ο Γκίντεον όμως δε θα επιτρέψει να περιέλθει η εξουσία στα χέρια των μαγισσών και να βυθιστεί ξανά στους εφιάλτες του παρελθόντος. Για να προστατέψει τον κόσμο για τον οποίο αγωνίστηκε, θα πρέπει να πεθάνουν όλες οι μάγισσες – και κυρίως η Ρουν Γουίντερς.

ΜΙΑ ΑΔΥΝΑΤΗ ΕΠΙΛΟΓΗ...

Η Ρουν και ο Γκίντεον θα πρέπει να συνεργαστούν για να επιτύχουν επικίνδυνους στόχους. Όσο περισσότερο χρόνο περνούν μαζί, τόσο περισσότερο συνειδητοποιεί ο Γκίντεον ότι τα αισθήματα που είχε για τη Ρουν δεν είναι, όπως πίστευε, νεκρά. Θα θυσιάσει το κορίτσι που αγαπάει για να εμποδίσει ένα τέρας να ανακτήσει την εξουσία ή θα την αφήσει να ζήσει και θα δει τον κόσμο του να καταστρέφεται;

Στον συναρπαστικό επίλογο της διλογίας
της Πορφυρής Πεταλούδας, η αγάπη δεν υπήρξε
ποτέ ξανά τόσο θανάσιμη.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
p s y c h o g i o s . g r

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 28186